

Омелян Твардовський

ЗІРКИ УКРАЇНСЬКОГО КОПАНОГО М'ЯЧА В ДІЯСПОРІ

Цим разом відмічуємо заслуженого для українського копаного м'яча – ветерана, що виглядає присвятив своє життя цьому популярному у світі спортові. Був зіркою, але ніколи не втратив сильного національного почуття, не звертав уваги на спокуси для кращого життя, мандруючи по країнах світу завжди знаходив і виступав тільки в українських дружинах. Такої стійкості й сили українського духа варто перейняти нашим молодим поколінням в діяспорі й особливо в Україні.

Представляємо “залізного” МИКОЛУ КАСІЯНА, уродженця Микулинець, поблизу Снятина, що на Покутті. Його перші кроки в цьому спортиві почалися в рідному селі над чудовою рікою Прут. Вже тоді юний Микола проявляв бажання грати воротарем, що здійснилося. На початку – серйозні змагання грав у гімназійній дружині в Снятині, а дальша доля вже на еміграції завела його до Західньої Німеччини і пізніше до Америки.

По закінченні Другої світової війни в 1946 році виступав в складі УСТ “Орлик” в місті Берхтесгаден. Це була, відносно, дуже молода дружина, в якій виступали в більшості гімназійні учні. Капітаном дружини був досвідчений, колишній футболіст відомої дружини УСТ “Довбуш”, Чернівці на Буковині – Омелян Суховерський. Серед молодих футболістів відзначався доброю грою: Павлюк, Кузик, Грицуляк, Колодій. Після переїзду до Америки, Павлюк і Колодій виступали в УСК Нью Йорк, Грицуляк – в УСТ “Тризуб” Філядельфія, Кузик – в УАСТ “Леви” Чикаго.

Восени 1947 року Миколу Касіяна заангажували виступати в складі дружини “Беркут” в Новому Ульмі. В цьому часі в складі тієї дружини виступали: Макар, Банах, Лютак, Солтис, Зарицький, Дмитерко та інші.

В місяці травні 1948 року Рада Фізичної Культури покликала Касіяна до репрезентації “Україна”, яка мала виступати в турнірі копаного м'яча в рамках т.зв. “Олімпіади Ді Пі”. Осідком збірної “України” став табір переселенців в м. Регенсбург. Остаточо “Україна” здобула звання чемпіона турніру і золоту медаль. Після цієї Олімпіади Касіян перейшов до складу дружини УСТ “Січ”, яка в цьому часі брала участь в

офіційному чемпіонаті “Німецького Футбольного Союзу” Регенсбурзької Округи, як теж за Чашу “Баварського Футбольного Союзу”. В лігових розгрівках “Січ” вийшла першунюм, а за Чашу здобула звання “Оберфальцер Покальмайстер”, але у чвертьфіналі після поразки з ФФЛ Інгольштадт, відпала від дальших ігор. Крім лігових і змагань за Чашу “Січ” відбула теж ряд товариських зустрічей з кращими німецькими клубами: Ульм 46, ФК Бамберг, Баєрн Гоф, Ян Регенсбург і іншими. В основному складі “Січі” в цьому часі виступали: Касіян і Древницький – воротарі, Ходань, Арндт і Стасюк – оборонці, Лютак, Медведчук, Гарасим, Дейчаківський і Кутний – помічники, Савка, Коханюк, Кобзар, Закалужний і Маркевич – напад. Крім них ще грали: Камат, Дурош, Завицький, Душинський і Воганка.

В листопаді 1949 року Касіян переїхав до Америки. На початку опинився в Нью Йорку і тут виступав в складі УСК Нью Йорк, де тоді грали: Кобзар, Павлічка, Лапичак, Лютак, Голюка, Каратницький, Суський, Шмігель, Серант і інші. Після кількох виступів в Нью Йорку дальший шлях для Касіяна простелився до міста “вітрів” Чикаго, де включився до місцевої української дружини “Леви”. В складі “Левів” Касіян виступав повних 7 років. В тому часі “Леви” кількакратно здобули звання чемпіонів в “Чикагівській Лізі”, чемпіонами сімкових турнірів в закритій залі, чемпіонами стейту Іліной та СУАСТ-Захід.

В 1953 році Касіяна вибрали запасним воротарем збірної Чикаго, що змагалася з німецьким клубом Штутгарт “Кікерс” в товариській зустрічі. В складі УАСТ “Леви” в цьому часі виступали: Касіян, Дубляниця, Ленчинський, Батерфальве, Шлапак, Кузик, Андрушко, Пундур, Шкіряк, Мелешко, Мицавка, Куцан, Коханюк, Зарицький, Дахнівський, Маркевич, Гладкий, Білінський, Масник, пізніше Сникик, Банах, Стахровський, Терлецький, Тищенко, Караван, Бахір, Лоско та інші.

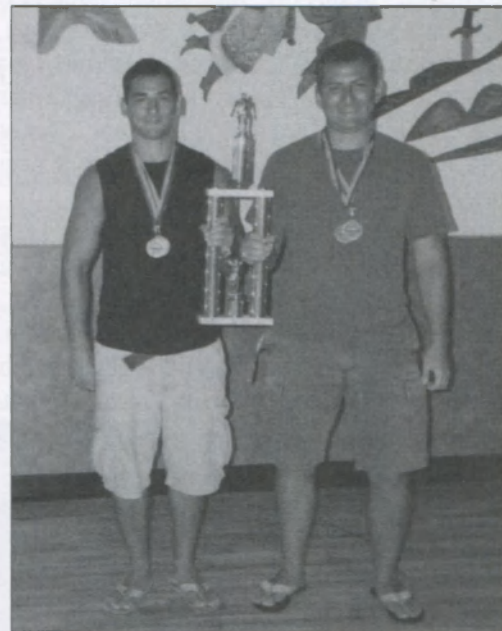
В 1957 році Микола Касіян остаточно закінчив свою кар'єру активного футболіста. Деякий час ще займав пост провідника-менеджера дружини. Опісля одружився з Марійкою Жубрид, теж була активна спортсменка у відбиванці (волейболі) в дружині УСО “Тризуб” Філядель-

фія. Швидко після того, неначе “вовка потягнуло до ліса”, Касіян восени 1966 року пройшов суддівський курс, здав іспит і розпочав нову футбольну кар'єру, тепер вже “арбітром” – футбольним суддею. Цю кар'єру продовжував понад 40 чергових років, в часі яких відсудджував близько три тисячі змагань, в більшості на тере-

нах футбольної Федерації Америки в стейті Пенсильванія. Поруч тієї активності, як взірцевий громадян-патріот, виявляв свою видатну діяльність в Українському Громадському житті, учителював в Школі Українознавства у Філадельфії, співав в хорі “Прометей” та брав участь в різних акціях для добра України.

Трофеї уфундовані інж. Романом Ракочим найкращим тенісистам в чемпіонатах УСЦАК.

Багатократні чемпіони плавання Ч.Січі, брати Василько і Марко Макарі, з клубовим трофеем плавання УСЦАК, який у 22-ге виграла плавацька дружина Ч.Січі у 2009 році.

Учасники, інструктори і Провід Спортової Школи Ч.Січі на Союзівці в другому тижні, 2009 році.